

INFORMATOR RYGLICKI

ROK 15 NR 5 (92)
Wrzesień - Październik
2010 r.
Cena 2,50 zł
ISSN 1508-0056

W PAŚMIE BRZANKI

*„Nauczanie nie jest nauką,
bardziej przypomina komponowanie muzyki,
czy malowanie obrazu...
trzeba w nie włożyć całe serce”*

Fot. J. Sus

W numerze:

- * Sprawozdanie z działalności Rady Miejskiej i Burmistrza * Wybory samorządowe *
- * Szkolne uroczystości * OSP Ryglice * Zaplecze codzienności * Ryglice nad Szwedką *
- * Jestem widoczny, jestem bezpieczny * Codzienne refleksje *

Podziękowanie za długoletnią pracę Pani Józefie Błażej

Uroczystości otwarcia nowej sali gimnastycznej w Zalasowej

Fot. D.Skruch, K. Piątek

Od redakcji

Dobiegł końca letni sezon 2010, którego zwieńczeniem był IV Festiwal Kultury Pogórzańskiej. Wydarzenie to dowiodło, że nasza gmina i same Ryglice stają się coraz bardziej gościnne, barwne i żywe. Przyciągają znane osoby, artystów, twórców, zwiedzających i publiczność. Malownicze okolice, zabytki kultury, różne wy-

darzenia i imprezy wzbudzają zainteresowanie wizytujących. Mieszkańcy także spontanicznie uczestniczą w tym wszystkim. Miejmy nadzieję, że entuzjazm ten nie zostanie uspiiony w jesienno – zimowych miesiącach.

Redakcja

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI RADY MIEJSKIEJ I BURMISTRZA

LI sesja Rady Miejskiej w Ryglicach odbyła się 7 września 2010 r. Na sesji tej podjęto uchwały w następujących sprawach:

- zmiany budżetu gminy Ryglice na 2010 r. Zmiany te polegały między innymi na wprowadzeniu dotacji w kwocie 32 600 zł z Urzędu Marszałkowskiego środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych na drogę na Cieślukowskiego i Łaguza w Lubczy. Zwiększono wydatki na usuwanie skutków powodzi na drogach oraz remont budynków popowodziowych,
- upoważnienia Burmistrza Ryglic do zaciągnięcia zobowiązania wykraczającego poza plan finansowy 2010 roku na realizację międzygminnego Projektu pn. *Uporządkowanie gospodarki wodno – ściekowej zlewni rzeki Biała w ramach programu „Czysty Dunajec”*.
- Zmiany uchwały Nr XVI110/07 Rady Miejskiej w Ryglicach z dnia 30 listopada 2007 r. w sprawie opłaty targowej na terenie gminy Ryglice. Zmianie uległ inkasent opłaty targowej w Ryglicach,
- wyrażenia zgody na zawarcie porozumienia z Powiatem Tarnowskim. Celem porozumienia jest podjęcie wspólnych działań mających na celu realizację zadania inwestycyjnego pn. „Przebudowa DP Nr 1357 K Tarnów – Ryglice – Olpiny w miejscowości Zalasowa” w ramach „Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych 2008-2011”. W ramach przebudowy wzmocniona zostanie istniejąca nawierzchnia masą mineralno – bitumiczną wraz z poszerzeniem na łukach poziomych, zostaną utwardzone pobocza, oczyszczone i odmulone rowy przydrożne, wykonane zostaną zatoki autobusowe wraz z chodnikami

w miarę możliwości terenowych, oznakowane zostaną przejścia dla pieszych, wymienione zostaną oprawy oświetleniowe oraz zostaną zamontowane bariery energochłonne,

- wyrażenia zgody na zaciągnięcie zobowiązania wykraczającego poza rok budżetowy 2010. Uchwała ta dotyczy omówionego powyżej zadania inwestycyjnego pn. „Przebudowa DP Nr 1357 K Tarnów – Ryglice – Olpiny w miejscowości Zalasowa”.
- Wyrażenia zgody na rozwiązanie Stowarzyszenia Powiatów i Gmin leżących na terenie zlewni rzeki Dunajec.

Burmistrz Ryglic przedstawiając sprawozdanie z działalności w okresie międzysesyjnym za okres od 31 lipca do 7 września br., poinformował, że w ramach usuwania skutków powodzi podpisano umowy na remont i odbudowę mostów: w Lubczy przy kapliczce św. Zofii, w Bistuszowej przy dworze, w Uniszowej przy starej szkole, w Ryglicach przy ul. Bieckiej i ul. Witosy, w Joninach na Kosówkach na łączną kwotę około 1 mln zł. Wraz z geologiem dokonał objazdu głównych osuwisk na terenie naszej gminy. Obecnie trwają prace przygotowawcze do wydania kart osuwisk. Burmistrz uczestniczył również w konferencji, która miała miejsce w Krakowie na temat geozagrożeń. Poinformował, że cały teren naszej gminy zostanie pod względem osuwisk szczegółowo przebadany w 2011 r.

W ramach zadań inwestycyjnych podpisano umowę na termomodernizację remizy w Kowalowej oraz aneks do umowy na modernizację przestrzeni publicznej w Lubczy. Podpisano też szereg umów notarialnych, którymi właściciele przekazali drogi na rzecz gminy Ryglice. Są to między innymi dalsza część ulicy Strumieniowej w Ryglicach oraz ulicy Słowackiego w Zalasowej.

Miesiąc sierpień to czas dożynek. I tak w tym roku gminne dożynki Gminy Ryglice miały miejsce na ryglickim rynku. Burmistrz składając sprawozdanie podziękował wszystkim za obecność na dożynkach oraz tym, którzy współpracowali przy ich organizacji.

Beata Marcinek

WYBORY SAMORZĄDOWE - 2010

Miejska Komisja Wyborcza w Ryglicach zakończyła przyjmowanie zgłoszeń kandydatów.

Łącznie zarejestrowano 2 kandydatów na stanowisko Burmistrza Ryglic oraz 39 kandydatów do Rady Miejskiej w Ryglicach.

Poniżej wykazy zarejestrowanych kandydatów na dzień 28.10.2010r.

Wykaz kandydatów na Burmistrza Ryglic

KWW JEDNOŚĆ	Karasiewicz	Bernard Henryk
KWW NOWA JAKOŚĆ	Połoska	Teresa Alicja

Wykaz kandydatów na radnych do Rady Miejskiej w Ryglicach

	Nr okręgu	Komitety	Numer kandydata	Nazwisko	Imiona	Miejsce zamieszkania
Ryglice	1	KWW LEPSZE JUTRO	1	Zieliński	Adam Stanisław	Ryglice
		KWW NOWA JAKOŚĆ	1	Dudowicz	Tomasz	Ryglice
			2	Kukła	Zofia	Ryglice
			3	Jezior	Andrzej Zbigniew	Ryglice
			4	Wójcik	Marek Stanisław	Ryglice
		KWW JEDNOŚĆ	1	Bąk	Maria	Ryglice
			2	Gawron	Grzegorz Mariusz	Ryglice
			3	Urbańczyk	Maria	Ryglice
			4	Wojciechowski	Zbigniew Andrzej	Ryglice
		KWW „ODNOWA”	1	Marcinek	Szczepan Franciszek	Ryglice
Joniny	2	KWW NOWA JAKOŚĆ	1	Dudowicz	Marek Józef	Joniny
		KWW JEDNOŚĆ	1	Mazur	Eugeniusz	Joniny
Uniszowa i Bistuszowa	3	KWW NOWA JAKOŚĆ	1	Wojtanowski	Grzegorz Jarosław	Bistuszowa
		KWW JEDNOŚĆ		Budzik	Jacek Zygmunt	Uniszowa
Lubcza	4	KWW „NASZA WIOSKA”	1	Marcinek	Andrzej	Lubcza
			2	Siwek	Danuta Leokadia	Lubcza
			3	Augustyn	Tadeusz	Lubcza
		KWW POWIATOWY RUCH SAMORZĄDOWY	1	Bradło	Piotr Andrzej	Lubcza
			2	Łaguz	Bogusław Stanisław	Lubcza
			3	Marcinek	Marian Edward	Lubcza
		KWW NOWA JAKOŚĆ	1	Lesiak	Marek Walenty	Lubcza
			2	Warchał	Stanisław Michał	Lubcza
			3	Kumiega	Mieczysław Stanisław	Lubcza
		KWW JEDNOŚĆ	1	Augustyn	Adam Józef	Lubcza
			2	Kudroń	Piotr Jan	Lubcza
			3	Łępa	Wojciech Paweł	Lubcza
Wola Lubecka	5	KWW NOWA JAKOŚĆ	1	Dębowski	Józef	Wola Lubecka
		KWW JEDNOŚĆ	1	Pędrak	Bożena Teresa	Wola Lubecka
Zalasowa	6	KWW LESŁAWY DOMINIEWSKIEJ	1	Dominiewska	Lesława	Zalasowa
		KWW NOWA JAKOŚĆ	1	Sępek	Tadeusz	Zalasowa
			2	Peca	Zdzisław	Zalasowa
			3	Golinowska	Wanda	Zalasowa
			4	Mądel	Zdzisław Adam	Zalasowa
		KWW JEDNOŚĆ	1	Januś	Ignacy	Zalasowa
			2	Mróz	Katarzyna Krystyna	Zalasowa
			3	Papuga	Adam	Zalasowa
			4	Pikus	Stanisław Józef	Zalasowa
Kowalowa	7	KWW NOWA JAKOŚĆ	1	Stepek	Konstanty Stanisław	Kowalowa
		KWW JEDNOŚĆ	1	Kramarczyk	Jolanta Agata	Kowalowa

W podzięcie za wiedzę i serce...

*„Nauczanie nie jest nauką,
bardziej przypomina komponowanie muzyki,
czy malowanie obrazu...
trzeba w nie włożyć całe serce”*

Każdy rok szkolny ma w kalendarzu dni ważne, ale wśród nich są jeszcze te szczególnie doniosłe. 14 października 2010 roku w Szkole Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Ryglitz do nich niewątpliwie należał. Obchodzono wówczas Święto Edukacji Narodowej połączone z podziękowaniem za długoletnią pracę Pani Józefie Błażej.

W uroczystości wzięli udział: Burmistrz Ryglitz Pan Bernard Karasiewicz, Ks. Prałat Franciszek Kuczek, Ks. Prałat Kazimierz Czesak, emerytowani nauczyciele, nauczyciele, którzy przez wiele lat pracowali w SP w Ryglitz, przewodniczący Rad Rodziców kilku kadencji, nauczyciele, pracownicy i uczniowie Szkoły Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Ryglitz

Pani Błażej całą swoją pracę zawodową związała ze Szkołą Podstawową w Ryglitz – 42 lata. Rozpoczęła 16 sierpnia 1968 roku jako nauczyciel i wychowawca nauczania początkowego. W swojej długoletniej pracy uczyła także języka polskiego, matematyki, biologii, techniki, plastyki. Większość ryglitzan pamięta Ją jako nauczycielkę języka rosyjskiego, a najmłodsze pokolenie jako nauczycielkę informatyki, opiekuną biblioteki szkolnej, nauczycielkę języka polskiego, wzorowego wychowawcę, opiekuną samorządu szkolnego i redaktora gazetki szkolnej.

Młodzież i dzieci zawsze przez ten długi i twórczy okres byli dla niej najważniejsi. Rozmowy, mobilizowanie młodych ludzi do działań społecznych i angażowanie ich w życie szkoły sprawiało Jej ogromną satysfakcję.

W latach 1991-2002 pełniła funkcję dyrektora Szkoły Podstawowej w Ryglitz. Wówczas praca odbywała się w trudnych warunkach, ale zawsze w miłej i serdecznej atmosferze.

42-letni staż w jednej placówce to nie tylko praca - to powołanie, to już niemal hobby, to pasja, to emocjonalne związanie się ze szkołą.

Pani Józefa Błażej za swoją wzorową pracę pedagogiczną była wielokrotnie wyróżniana, odznaczana i nagradzana.

My, młodszy pedagogowie, będziemy przechowywać w pamięci przykład Jej miłości do pracy z młodzieżą. Będzie on dla nas twórczą inspiracją do dalszej pracy pedagogicznej. Nasza Szkoła będzie dla Niej nadal „drugim domem”.

*Agata Sus
Dyrektor Szkoły Podstawowej
im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Ryglitz*

Gdyby mieć najpiękniejsze na świecie diamenty,
Gdyby mieć miliony w szkatułkach zamknięte,
Może wtedy moglibyśmy spłacić te odwieczne długi
Twojej ciężkiej pracy i wielkie zasługi
Wieloletniej opieki
Trudu, poświęcenia, nocy nie przespanych
I wyrozumienia.
Lecz... diamentów i złota my nie posiadamy.
Serca swe i miłość w zamian Ci oddamy...

*Spółeczność Szkoły Podstawowej
im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Ryglitz*

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Małopolska

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Nowa sala sportowa w Gminie Ryglitz

Po dwóch latach od rozpoczęcia inwestycji, w sobotę 16 października, odbyło się uroczyste otwarcie nowej sali sportowej przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Zalasowej. Licznie zebranych przedstawicieli różnych środowisk gminnych: nauczycieli, księży, samorządowców,

lekarzy i wszystkich innych przyjaciół szkoły przywitał dyrektor Pan Leszek Sutkowski. W sposób szczególnie dziękując za przybycie gospodarzowi gminy Burmistrzowi Bernardowi Karasiewiczowi i Wicemarszałkowi Województwa Małopolskiego Romanowi Ciepeli.

To właśnie z budżetu Gminy Ryglice i środków unijnych w ramach Małopolskiego Programu Rozwoju Regionalnego, którymi zarządza Urząd Marszałkowski sfinansowano salę sportową w Zalasowej. Na całość projektu poza salą składa się także zewnętrzny kompleks sportowy wraz z kortem, boiskiem ze sztuczną trawą, infrastrukturą towarzyszącą taką jak: chodniki, miejsca parkingowe, drogi. Łączna wartość tej inwestycji to blisko 4,5 mln. zł. Ze środków MRPO Gmina pozyskała 2,5 mln, natomiast 0,5 mln otrzymaliśmy z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

Sala sportowa jest już drugą w Zalasowej, ponieważ szkoła, w której uczy się 500 uczniów, nie była w stanie zapewnić godziwych warunków do rozwoju kultury fizycznej dla tak wielu zainteresowanych. Zajęcia często odbywały się na korytarzach, lub jeśli pogoda pozwoliła na zewnątrz w prowizorycznych warunkach. Obecnie uczniowie mają do dyspozycji salę sportową do wszystkich rodzajów sportów halowych wraz z dwoma dodatkowymi pomieszczeniami pod salą z przeznaczeniem na gimnastykę korekcyjną oraz siłownię i wszelkie inne rodzaje aktywności fizycznej. Sala pozwala również na rozwój sportu na wyższym poziomie. Już teraz Gmina Ryglice ma swoją reprezentację w siatkówce mężczyzn w III lidze. Oznacza to, że w społeczności lokalnej drzemie wiele talentów, które dzięki nowym warunkom będą mogły zaistnieć i lepiej się rozwijać.

Uroczystość połączono z obchodami Dnia Komisji Edukacji Narodowej. Doskonale przygotowany program artystyczny pod kierunkiem Pani wicedyrektor Krystyny Olszówki-Łępy uświetnił święto Nauczycieli. Z tej okazji Burmistrz Ryglic Bernard Karasiewicz wręczył nagrody za wybitne osiągnięcia zawodowe dyrektorom Pani Agacie Sus i Panu Leszkowi Sutkowskiemu, spośród grona nauczycieli nagrodę otrzymała Pani Beata Wojtanowska. Wart podkreślenia jest fakt, iż wyniki z testu sześcioklasistów uzyskiwane co roku przez Szkołę Podstawową w Ryglicach są zawsze wyższe od średniej w powiecie, a nawet województwie. Oznacza to, że w Gminie Ryglice dzieci otrzymują edukację na najwyższym poziomie. Doskonale wyniki nauczania wraz systemowym rozwojem infrastruktury oświatowej pozwalają ze szkolnictwa uczynić jeden z najważniejszych atutów naszej małej ojczyzny.

Seweryn Gutkowski

Projekt nr MRPO 06.02.02 - 12-300/09 jest współfinansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego MRPO 2007-2013

„Od marzeń do celu”

Wydarzenia z soboty 16 października 2010 roku pięknie wpisały się w bogatą już historię Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w Zalasowej, ale i w pamięć mieszkańców Zalasowej. W tym dniu odbyła się podwójna uroczystość. W obecności znakomych gości odbyło się otwarcie nowej sali sportowej w Zalasowej przy Zespole Szkolno – Przedszkolnym, a także świętowano kolejną już rocznicę powołania

Komisji Edukacji Narodowej zwyczajowo zwaną Dniem Nauczyciela.

Po powitaniu gości dokonano przecięcia wstęgi czyli symbolicznego otwarcia nowej sali sportowej, gdzie następnie wszyscy się zebrali, aby uczestniczyć w uroczystościach gminnych obchodów dnia KEN.

Swoją obecnością zaszczytili nas m.in. wicemarszałek Województwa Małopolskiego Roman Ciepiela, burmistrz Gminy Ryglice Bernard Karasiewicz, zastępca burmistrza Seweryn Gutkowski, przewodniczący Rady Miejskiej w Ryglicach Stanisław Pikus, radny powiatowy Tadeusz Sępek, starsza wizytator Kuratorium Oświaty w Krakowie Delegatura w Tarnowie Jadwiga Małyszko – Guzy, ks. prałat Zdzisław Sadko, dyrektorzy szkół i kierownicy jednostek z terenu gminy Ryglice, przedstawiciele sołectw, duszpasterze zalasowskiej parafii, prezes Jerzy Gajdosz z Przedsiębiorstwa Budowlanego IMBUD, a także Stowarzyszenie Zalasowian, Koło Gospodyń, zasłużeni nauczyciele emeryci, trójki klasowe rodziców oraz inni znamienici goście.

Część oficjalna rozpoczęła się od poświęcenia przez ks. proboszcza Kazimierza Kozyrę Sztandaru Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Zalasowej oraz obiektu nowej sali sportowej. Rodzice uroczystie przekazali sztandar dyrektorowi szkoły, który wręczył go uczniom. Bardzo ważnym wydarzeniem było ślubowanie na nowy sztandar szkoły przedstawicieli uczniów trzech etapów edukacyjnych oraz reprezentantów różnych grup dyscyplin sportowych wspólnie z opiekunami.

Następnie przemawiali dyrektor L. Sutkowski, wicemarszałek R. Ciepiela, burmistrz B. Karasiewicz, ks. prałat Z. Sadko, dr J. Hebda, prezes J. Gajdosz. O życzeniach dla nauczycieli i pracowników szkół nie zapomnieli rodzice, którzy na ręce dyrektora ZSzP w Zalasowej złożyli kwiaty i podziękowania oraz poseł na sejm RP Urszula Augustyn przysyłając list gratulacyjny dla wszystkich uczestników spotkania.

Burmistrz Ryglic - w ramach gminnych uroczystości Dnia KEN - przyznał Nagrodę Burmistrza dyrektorowi ZSzP w Zalasowej p. Leszkowi Sutkowskiemu, dyrektorowi Szkoły Podstawowej w Ryglicach Agacie Sus oraz Beacie Wojtanowskiej - nauczycielowi geografii w gimnazjum zalasowskim i ryglickim.

Ceremonię uświetnił program artystyczny przygotowany przez uczniów Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Zalasowej pod opieką z-cy dyrektora Krystyny Olszówki – Łępa. Uczniowie zaprezentowali piosenki, układy taneczne, paradę smoków, akrobacje sportowe. Występy przyjęte zostały bardzo serdecznie i nagrodzone gromkimi barwami.

Po części oficjalnej goście zostali zaproszeni na uroczysty obiad. Natomiast miłośników sportu zaproszono na mecz IV ligi siatkówki dziewcząt pomiędzy KS Ryglice a KS Bronowianka Kraków.

Dzień ten zostanie na długo w pamięci uczniów, nauczycieli i mieszkańców Zalasowej. Sala sportowa z pewnością będzie miejscem wielu sukcesów i pozytywnych emocji związanych z rywalizacją sportową.

K. Olszówka-Łępa

Nowy samochód OSP Ryglice

Rok 2010 na pewno zapisze się na kartach historii. Przede wszystkim ze względu na tragedię jakie dotknęły naród Polski. Zapisze się również w historii Ochotniczej Straży Pożarnej

w Ryglicach jako rok wielkiej powodzi i zniszczeń jakich dokonała „wielka woda”. Na szczęście to nie jedyne ważne wydarzenie. Po bolesnym doświadczeniu dla jednostki z Ryglic w końcu zaświeciło słońce. Otoczenie remizy powróciło do stanu sprzed powodzi, co więcej zyskało z funduszu sołeckiego krzewy, które Koło Pań zagospodarowało, aby remiza zyskała nowy blask. Następnym promykiem jest remont pomieszczeń piwnicy, które zostały zniszczone podczas powodzi. Planowane zakończenie robót to schyłek roku. Na tym nie koniec. Dzięki zaangażowaniu Burmistrza Ryglic Bernarda Karasiewicza a przede wszystkim prezesa Wiesława Siedlika Ochotnicza Straż Pożarna w Ryglicach otrzymała od Komendy Miejskiej PSP w Tarnowie samochód GBART marki Renault. W uroczystości przekazania uczestniczyli: Komendant Wojewódzki PSP w Krakowie Andrzej Mróz, Komendant Miejski PSP w Tarnowie Tadeusz Sitko, Burmistrz Ryglic Bernard Karasiewicz oraz ks. Prałat Franciszek Kuczek, który dokonał poświęcenia samochodu. Samochód ten ma zapewnić szybsze dotarcie do miejsca zdarzenia, a co za tym idzie zwiększyć bezpieczeństwo mieszkańców gminy. Oprócz tego cały

fot. A. Pikusa

czas jednostka jest doposażana w nowy sprzęt i umundurowanie. Intensywna i wyczerpująca praca zarówno podczas akcji jak i zaangażowanie w rozwój jednostki zostało zauważone na wyższych szczeblach. Wynikiem tego jest dobra współpraca zarówno z Państwową Strażą Pożarną w Tarnowie jak i Zarządem Powiatowym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych w Tarnowie. Efektem tego jest również odznaczenie prezesa Wiesława Siedlika medalem „Za Dzielność i Odagę” nadanym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego. Mamy nadzieję, że zbliżający się rok będzie spokojniejszy i będzie obfitował tylko w równe mile wydarzenia.

Andrzej Pikusa

Zaplecze codzienności

Zapach tradycyjnych wiejskich potraw zaledwie przez kilka minut snuje się wzdłuż gęsto przytulonych namiotów. Pod zielonymi daszkami przesuwają się kolejno jak klatki filmu i znikają szydełkowe ozdoby, bibułkowy ogródek, obrazy krzyżykowe, ozdoby kowalskie i wypalane w drewnie sceny. Są również

pocztówki tak wielu pięknych zakątków okolicy oraz foldery i książki z tym wszystkim, co się gęsto wokół nas dzieje. Koło pocztówek dumnie prezentują się gołębie statuetki – nagrody za piękną pasję do podniebnych zawodników. Obok z harmonijnie ułożonych plastrów rozplywa się złocisty smak miodu. Kryje on w sobie wiele mocołu i trudu pszczelich robotnic, które na krótko pokazują swoje wspaniałe dzieło i odfruwają do dalszej niewidocznej, lecz ciężkiej pracy. Podobnie znika spod namiotów zapach wiejskich potraw oraz inne dzieła niestrudzonych twórców naszej okolicy. Można mieć nadzieję, że znów pokażą się na moment przy kolejnej gminnej imprezie.

Na scenie jest podobnie. Parę minut występu, kilka kroków tanecznych, fraza wyrażonych słów, jedna pięciolinia zagranych nut kryje w sobie grubą księgę, w której można by było opisać pasję, poświęcenie, również i stres oraz wielogodzinne próby, spotkania, opracowania scenariuszy. Wiele dni poświęca muzyk, tancerz, plastyk, pisarz, hobbysta, kucharz, aby na jedną chwilę pokazać owoce swojej twórczej pracy, mieć swoje pięć minut, olśnić jak nocne fajerwerki.

W natłoku codziennych zajęć trudno spotykać się z dziełami i działaniami kulturowymi, dlatego większe prezentacje i imprezy mają miejsce zwykle w wybrane dni świąteczne w ciągu roku. Wtedy dostępne są dla wielu ludzi i stają się najbardziej spektakularne. Osoby bezpośrednio zaangażowane w organizację takich wydarzeń, a więc przede wszystkim pracownicy Ośrodka Kultury w Ryglicach, przez kilkanaście niedzielnych godzin wykonują szereg przeróżnych czynności, począwszy od rozkładania namiotów, krzeseł, ustawiania nagłośnienia, świateł, dekoracji, poczęstunku gości, aż do skrupulatnego czuwania nad przebiegiem imprezy. Każdy jej element musi być pod pełną kontrolą i jest też poddany analizie pod kątem przyszłych wydarzeń. Porównując do podobnych działań organizowanych poza gminą, nasze lokalne imprezy przebiegają na wysokim poziomie artystycznym jak i technicznym.

Praca zaplecza z natury rzeczy nie jest widoczna na pierwszym planie, ale zawiera w sobie szereg działań zarówno w dniu wydarzenia, jak i poprzedzających je. Istotne jest wcześniejsze ułożenie wszystkich detali imprezy: scenariusza, dekoracji, występujących gwiazd, konferansjera, mediów, towarzyszących atrakcji. Chodzi tu o zaplanowanie od strony merytorycznej, technicznej i finansowej. Nie jest to łatwe zwłaszcza w sytuacji, gdy dane przedsięwzięcie jest współfinansowane z projektu unijnego lub przez samorząd terytorialny.

Kiedyś w czasie niedzielnego wyjazdu, kolega z zespołu Zbyszek, opowiadał, jak w miarę łatwo można znaleźć chętnych do stworzenia wiejskiej imprezy. Mówił o dożynkach, które urządził kiedyś w swoim domu. Znalazł nawet sporo ludzi, którzy mu w tym pomogli. Nie brakło także w świąteczny dzień imprezowiczów. Gorzej jednak było nazajutrz. Nikt nie przyszedł – opowiada Zbyszek – by zwyczajnie posprzątać po imprezie. Nie dość, że wszystko teraz spadło na jego barki, to jeszcze musiał zapłacić za transport rzeczy i poświęcić dodatkowo parę dni swojego czasu.

Należy właśnie zwrócić uwagę na ten istotny a często niezauważany aspekt organizowanych imprez: konieczność „posprzątania” – powrotu do porządku codziennego. Dokonuje tego zaplecze, które pracuje także wtedy, gdy już opadną emocje radosnego wydarzenia. Ta praca jest szczególnie trudna, ponieważ jest wykonywana z reguły w osamotnieniu i w sposób zupełnie niewidoczny.

W ciągu ostatnich kilku lat, w krajobraz gminny wpisało się wiele nowych wydarzeń kulturalnych. Cyklicznie w Ryglicach odbywają się „Ryglickie Dni Muzyki Chrześcijańskiej” (maj), „Sobótkowe Święto Młodości” (czerwiec) oraz „Festiwal Kultury Pogórzeńskiej” (wrzesień). W Lubczy ma swoje stałe miejsce „Święty Walenty – Tradycje Lubeckie” 14.II. Rotacyjnie w poszczególnych miejscowościach gminy odbywają się „Rocznice Uroczystości Patriotyczne” 3.V i „Dożynki Gminne” (sierpień). Bezpośrednio z tymi wydarzeniami związane są konkursy: ponadlokalne wzmaganie zespołów ludowych o „Złotą Podkowę Pogórza”, przegląd orkiestr dętych – eliminacje do „Echa Trombity”,

konkurs piosenki religijnej, a także rywalizacja gminnych wieńców dożynkowych. Oprócz tego, rokrocznie pojawiają się konkursy pisanek i plastyki obrzędowej, masek karnawałowych i inne np. konfrontacje taneczne, przegląd młodych talentów, konkursy kołędnicze, plastyczne, fotograficzne itp. Dwa z nich – konkurs pisanek wielkanocnych i plastyki obrzędowej oraz wieńców dożynkowych – są szczególnie ważne, ponieważ dzieła naszych artystów odnoszą duże sukcesy ponadlokalne i promują gminę Ryglice poza jej obszarem.

Oczywiście, obok wielkich, masowych, plenerowych imprez organizowane są inne mniejsze wydarzenia kulturalne, są to m.in.: wieczory poezji, programy słowno – muzyczne, jasełka, majówki, koncerty, spotkania z ciekawymi ludźmi, spotkania integracyjne, pokazy, wycieczki, projekcje filmów itp. Systematycznie pojawiają się różnego typu wernisaże i wystawy artystyczne. W roku 2010 były to ekspozycje figurek papierowych, malarstwa, rzeźby, płaskorzeźby, fotografii wojennej, pejzaży wiejskich, prac plastycznych dzieci, kwiatów bibułkowych, odzieży stylowej, wystawy pokonkursowe.

Ośrodek Kultury jest animatorem życia kulturalnego – dba o rozwój rodzimych twórców i artystów. Przeprowadza w tym celu różne szkolenia np. tworzenia tradycyjnych wieńców dożynkowych, prezentacji na scenie. Organizuje liczne kursy i warsztaty np. tańca, gry na instrumentach muzycznych, tworzenia kwiatów bibułkowych i innych rękodzieł. Opiekuje się, wspiera i zainicjował szereg zespołów dziecięcych i młodzieżowych – tanecznych, muzycznych, teatralnych, kabaretowych. Na szczególną uwagę zasługuje podtrzymywanie tradycji ludowych na terenie gminy. Zespoły folklorystyczne naszej okolicy są znane i cenione nie tylko w regionie – uczestniczą w wydarzeniach kulturowych w kraju i za granicą.

Dla rozwoju rodzimej kultury i promocji gminy podejmuje się współpracę z różnymi działaczami kultury, środowiskami twórczymi i artystycznymi, instytucjami z terenu gminy i spoza jej obszaru. Są to np. miejscowe szkoły, biblioteki, Urząd Gminy, parafie, OSP, firmy prywatne. Spoza obszaru można wymienić m.in. muzea, centra kultury, urzędy państwowe, media.

Jednym z priorytetów działań Ośrodka Kultury jest zaszczepianie wśród młodego pokolenia wrażliwości artystycznych, poznawanie tradycji lokalnych, rozwijanie kultury duchowej i materialnej. Czyni się to poprzez wspomniane wyżej zespoły dziecięce i młodzieżowe, „Sobótkowe Święto Młodości”, w którym młodzi ludzie mogą przedstawić swoje umiejętności artystyczne, „Ryglickie Dni Muzyki Chrześcijańskiej” umożliwiające piękną rywalizację w duchu religijnym w „Konkursie Piosenki Religijnej” i integrujące młodych ludzi w zmaganiach rowerowych szlakiem uroczego Pasma Brzanki w „Rajdzie Papiieskim”.

Wymienić trzeba również działalność świetlic Ośrodka Kultury w Kowalowej, Lubczy, Ryglicach i Zalasowej. Jest to swego rodzaju „zaplecze zaplecza”. Dokonuje się tu wszystko to, co młodzi ludzie mogą później pokazać i podzielić się z innymi. W świetlicach

prowadzone są kursy, warsztaty dla dorosłych, sportkania, kółka zainteresowań dla dzieci i młodzieży, np. plastyczne, fotograficzne, taneczne, rytmiczne, aerobiku, gry na instrumentach, teatralne, kabaretowe, informatyczne, języków obcych. Świetlice umożliwiają korzystanie z komputera i internetu, dają też rozrywkę i miłe spędzenie wolnego czasu przy różnego rodzaju grach planszowych, telewizyjnych, bilardzie, tenisie nie tylko w czasie roku szkolnego, ale także w specjalnie organizowanych zajęciach wakacyjnych i w ferie zimowe.

Kolejną gałęzią działalności kulturowej są wszelkiego rodzaju wydawnictwa i twórczość piśmiennicza. Ładna pocztówka lub kalendarz przedstawiające naturę i kulturę materialną okolicy, to efekt błysku dobrego oka fotografa a następnie wielogodzinnej pracy grafika, który żmudną pracą tworzy dobrą prezentację na małej przestrzeni obrazka. Do zrobienia folderu potrzeba oprócz tego umiejętności opisanie ważnych spraw i zgrabnego ich zredagowania. Ważne, że wszystko to czynione jest na miejscu bez potrzeby angażowania kosztownych firm zewnętrznych.

Dla lepszego i nowoczesnego komunikowania się i przekazywania informacji prowadzona jest własna strona internetowa. Kulturyglice.pl jest kolejnym zapleczem działalności kulturowej naszej gminy. Dzięki portalowemu systemowi zarządzania treścią, poszczególni pracownicy Ośrodka Kultury i jego filii dokonują samodzielnie i on-line wpisów oraz umieszczają zdjęcia. Strona techniczna (webmasterska), czyli zaplecze witryny pochłania wiele czasu i jest zupełnie niewidoczne, ale prowadzone jest samodzielnie. Przeglądając sieć www, można stwierdzić, że w zasadzie tylko większe centra kulturowe prowadzą wizytówki sieciowe w porównywalnej formie i treści. Strona internetowa z tysiącami notek i galerii zdjęć może być wręcz instruktażem dla innych placówek tego typu. Z całą pewnością szeroki wachlarz przedsięwzięć kulturowych na terenie gminy, które ukazuje strona internetowa oraz wiadomości zamieszczane w lokalnych gazetach, stacjach radiowych, a także plakaty informujące o ważnych wydarzeniach gminnych, które nieustannie pojawiają się na tablicach ogłoszeń, wpłynęły ostatnimi laty na ożywienie działań w terenie i powstanie nowych organizacji, stowarzyszeń, zespołów, kółek.

Należy w dalszej kolejności docenić twórczość miejscowych poetów, pisarzy, dziennikarzy. W tej dziedzinie jest jak w kuchni – czasem tekst można stworzyć szybko i „z niczego”, innym razem trzeba posiedzieć nad nim wiele godzin. Bywa, że nawet w czasie odpoczynku zachodzi potrzeba przelania myśli na papier, ponieważ natchnienie nie zna dni wolnych od pracy. Ludzie piszący w naszej okolicy chętnie współpracują z niniejszym czasopiśmie – „Pasmem Brzanki”. Ośrodek Kultury od kilkunastu lat redaguje ten dwumiesięcznik, zbiera materiały, opracowuje szatę graficzną i umieszcza teksty pisane również przez jego pracowników. Lokalna prasa przekazuje informacje z Urzędu Gminy, szkół i innych instytucji. Prezentuje artykuły różnoma-

tyczne, przede wszystkim dotyczące spraw i problemów naszej gminy.

Zwykle sprzątanie po imprezie, liczenie talerzy w domu weselnym, doglądanie budynku, to także czynności niezbędne, stanowiące zaplecze różnych ważnych wydarzeń. Kultura nie zawsze jest widoczną dziedziną życia ludzkiego. Jest jak, głosili starożytni, uprawą, na której swobodnie może wzrastać roślina. Pielęgnuje to, co wartościowe w człowieku i społeczeństwie. Integruje, uczy współpracy i dobrej rywalizacji. Przekazuje młodym ludziom tradycyjne obyczaje i obrzędy. Rozwija przeróżne talenty. Działacz kultury przeważnie dyskretnie wykonuje swoje zadania – jest jak pszczoła, która szybko odfruka do dalszej, mozolnej, codziennej pracy. Jest jak rolnik, który pracuje w piątek, świętek i niedzielę, często dokłada do interesu, ale pieczołowicie uprawia to, co odziedziczył od przodków. Kulturowe uprawia a na niej ducha, kulturę i wartości wyższe. Bez tego żaden człowiek, społeczeństwo, naród nie przetrwa.

Tradycyjna, wiejska potrawa pochłania kilkanaście godzin żmudnej pracy a cieszy podniebienia przez zaledwie parę minut. Misternie wykonany bukiet i ogród wiązanek, to poświęcony czas liczony na miesiące i lata. Podobnie jest z tysiącami pętelek w wyszydełkowanym obrusie lub wyhaftowanym obrazie. Wieniec dożynkowy to efekt dziesiątków godzin zbierania kłosów, przycinania, plecienia na solidnie wykonanym wcześniej szkieletcie. Wiele tygodni robi się kolorowe pisanki, palmy, szopki, maski karnawałowe, kartki świąteczne, dzieła malarskie, rzeźbiarskie, kowalskie. Jakże dużo czasu trzeba ofiarować, żeby wykonać w zespole krótki, złożony z różnych skomplikowanych elementów układ taneczny. Ile prób kosztuje jeden utwór muzyczny wykonany na scenie, program kołędniczy, ludowy obrzęd, skecz kabaretowy. Nie sposób wyliczyć wszystkich innych twórczych działań i pasji mieszkańców naszej okolicy. Są przecież jeszcze rajdowcy, hodowcy gołębi, pszczelarze, fotograficy. Z wielkim sercem oddają oni wszyscy swój czas i zdolności dla innych.

Koordinowanie wszystkich działań kulturowych, opieka i kierowanie całością, animowanie twórców, organizowanie wystaw, koncertów, konkursów, warsztatów, kursów, prowadzenie świetlic, zespołów, działalności medialnej i publikacji, współpraca z różnymi osobami, instytucjami i organizacjami, jest pracą trudną i złożoną. Wymaga poświęcenia, umiejętności dialogu i nowych pomysłów. Praca w „kulturze” często jest niedoceniana i niezauważana. Z całą pewnością jednak nie jest nudna – jest twórcza, ważna i ciekawa. Zwykle ludzie beztwórczy robią wokół siebie wiele hałasu i wydaje się im, że potrafią więcej i lepiej. Kultura jest jednak inna, jest jak natura – piękna i dyskretna. Chętnie do niej się wraca, chce się z nią przebywać, choć nie zawsze widzi się jej twórcy i opiekuna. Kultura jest zapleczem codzienności – przez nią dokonują się rzeczy wielkie, ponieważ są one podstawowe i niezbędne w życiu człowieka.

J.Siemek

Ryglice nad Szwedką

Szanowni Państwo!

Od kilkunastu lat prowadzę badania nad dziejami regionu podkarpackiego, a w tym nad złożonymi kartami historii społeczności lokalnych Ryglic i Zalasowej. Owocem analiz materiałów źródłowych są publikacje oraz artykuły w prasie lokalnej, m.in. kilka książek o społeczności zalasowskiej, genealogie rodzin i biografie księży.

Z radością podjąłem się opracowania dziejów Ryglic, tym bardziej, że urodziłem się we wspaniałym pałacu Leśniowskich (dawniej Ośrodka Zdrowia) i mam poczucie głębokiej więzi z Ryglicami.

Podczas kwerendy archiwaliów spotykałem istotne źródła dotyczące zjawisk społeczno-politycznych, które są częścią obrazu kulturowego Ryglic. Kulturotwórcze są dzieje parafii rzymskokatolickiej w Ryglicach, a w tym postaci znanych oraz częściowo zapomnianych aktywnych duszpasterzy ryglickich.

Każda karta z dziejów Ryglic zachwycą swoją złożonością i ciekawością: kształtowanie się odrębności kulturowej Ryglic, rozwarstwienie społeczno-gospodarcze, udział Rygliczan w powstaniach narodowych i walka w okresie wojen światowych, dzieje oświaty w okresie zaborów aż do najnowszych czasów, społeczność żydowska aktywna w Ryglicach od początku XIX w. aż do zagłady w czasie II wojny światowej.

Nowy rozdział Ryglic dokonuje się od zakończenia II wojny światowej osiągając znaczący rozwój po przemianach zainspirowanych ruchem społecznym „Soli-

darność”. W tym okresie dokonuje się przekształcenie obrazu kulturowego we wszystkich sferach życia.

Opracowanie, które zaprezentuję Państwu składa się z 7 części. W ostatnim roku opracowałem trzy tomy (1 – kształtowanie się odrębności kulturowej Ryglic, 2 – dzieje Ryglic w okresie jarzma zaborów, 3 – początek i kształtowanie się parafii rzymskokatolickiej), pozostałe - dotyczące obrazu kulturowego Ryglic w II i III Rzeczypospolitej zostaną opublikowane w kolejnych latach.

W publikacjach odwołano się do archiwaliów przechowywanych w instytucjach państwowych (Archiwum Akt Dawnych w Warszawie, Zakład Narodowy im. Ossolińskich we Wrocławiu, Archiwum Państwowe w Krakowie, Archiwum Państwowe w Tarnowie oraz Archiwum Państwowe w Wiedniu i Archiwum Państwowe we Lwowie), kościelnych (Archiwum Kurii Metropolitalnej w Krakowie, Archiwum Diecezjalne w Tarnowie, Archiwum Parafialne w Ryglicach), oraz ośrodkach naukowych (Polska Akademia Umiejętności w Krakowie), muzealnych (Muzeum Okręgowe w Tarnowie), edukacyjnych (Szkoła Podstawowa

w Ryglicach). Zebrany materiał źródłowy będzie sukcesywnie uzupełniany o relacje i materiały ze zbiorów prywatnych. Liczę na Państwa pomoc i życzę głębokiej lektury nad bogatym dziedzictwem przeszłości i teraźniejszości Ryglic.

ks. dr Mirosław Gawron

„Rygliccy żołnierze września 1939 r.”

wej: Franciszka Chaima i Stanisława Stańczyka, którzy jako żołnierze września dostali się do niewoli radzieckiej, a następnie znaleźli się w obozie w rejonie Sybirsk na Syberii. Obaj zgłosili się do organizowanej przez gen. Władysława Andersa Armii Polskiej na Wschodzie. Po jej ewakuacji z ZSRR w 1942 r., przez Iran, Bliski Wschód i

Tobruk dotarli do Włoch i tu zostali żołnierzami II Korpusu gen. Andersa. W maju 1944 r. wzięli udział w bitwie pod Monte Cassino. Po wojnie znaleźli się w Anglii. Poprzez Międzynarodowy Czerwony Krzyż nawiązali kontakt ze swoimi rodzinami. S. Stańczyk w 1948 roku powrócił do rodzinnej Zalasowej, natomiast F. Chaim pozostał na emigracji. Żołnierzami września byli także: Józef Sadko, który wojnę obronną 1939 r. odbył w 16 p.p., w Tarnowie w stopniu kaprała oraz Stanisław Piątek, którego wojna zastała jak odbywał zasadniczą służbę wojskową także w 16 p.p., walczył m.in. pod Pszczyną. Obydwaj pochodzą z Zalasowej. Tadeusza Marcinka z Woli Lubieckiej wojna zastała jak odbywał zasadniczą służbę wojskową w Stanisławowie. Po wkroczeniu Armii Czerwonej 17 września 1939 r. przedostał się na Węgry gdzie został internowany. Następnie po ucieczce z Węgier walczył w szeregach Armii Krajowej, m.in. brał udział w walkach z Niemcami na Gilowej Górze w 1944 r.

Arkadiusz Korona

NAJBEZPIECZNIEJSZE GOSPODARSTWA ROLNE W 2010 R. UHONOROWANE

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego od 2003 roku prowadzi we współpracy z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencją Nieruchomości Rolnych oraz Państwową Inspekcją Pracy, ogólnokrajowy konkurs: „Bezpieczne Gospodarstwo Rolne”. O skuteczności popularyzacji w ten sposób „Zasad ochrony zdrowia i życia w gospodarstwie rolnym” świadczy liczba uczestników konkursu. W kategorii gospodarstw indywidualnych wzięło w nim udział już ponad 10 tys. gospodarstw, w tym 1101 w tegorocznej edycji.

Zwycięzca krajowych eliminacji w tej kategorii otrzymuje główną nagrodę Prezesa Kasy. W tym roku był nią ciągnik F-4 6258 „Farmer” z Sokółki.

Z finalistami konkursu spotkali się na gali zorganizowanej 25 września podczas AGRO SHOW w Bednarach: organizatorzy, patronowie i fundatorzy nagród. Podsumowując wyniki Prezes Kasy, Henryk Smolarz, powiedział, że rosnący z roku na rok poziom rywalizacji sprawia, że coraz trudniejsza staje się ocena uczestników konkursu i podział nagród. Gospodarstwa wizytowane w ramach konkursu są prowadzone nowoczesnie,

estetyczne i wzorowo pod względem bhp. W uznaniu bardzo wysokiego poziomu laureatów tegorocznej edycji, Kasa przyznała 6 dodatkowych wyróżnień specjalnych. Relacja z Gali i lista zwycięzców są dostępne na stronie www.krus.gov.pl.

Miło nam poinformować, że w naszym powiecie tarnowskim do VIII Ogólnokrajowego Konkursu „Bezpieczne Gospodarstwo Rolne” przystąpiło 10 uczestników. Wśród tej grupy znalazł się zwycięzca całego konkursu - gospodarstwo Państwa Małgorzaty i Wojciecha Musiałów.

Państwo Musiałowie wygrali etap regionalny w Tarnowie, etap wojewódzki w Krakowie i ich gospodarstwo okazało się najbezpieczniejsze w Polsce. Pokonali przeszło tysiąc konkurentów. Posiadają gospodarstwo o powierzchni 135 ha, gdzie uprawiają zboża i kukurydzę. Ich park maszynowy spełnia wszystkie wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy.

Wszystkim uczestnikom konkursu dziękujemy i zapraszamy kolejne gospodarstwa do udziału w przyszłorocznym konkursie, którego regulamin ukaże się w początkach 2011 roku. Pisemne zgłoszenia będą przyjmować wszystkie terenowe jednostki Kasy.

Kierownik Placówki Terenowej
mgr Lidia Szatko

„Jestem widoczny, jestem bezpieczny”

Mając na celu zwiększenie bezpieczeństwa dzieci w drodze do i ze szkoły, **Publiczna Szkoła Podstawowa w Bistuszowej** wraz z innymi szkołami w Małopolsce przystąpiła w czerwcu bieżącego roku do akcji „Odblaskowa Szkoła”, której organizatorami byli: Małopolska Wojewódzka Rada Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, Wydział Ruchu Drogowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Krakowie, Małopolskie Kuratorium Oświaty, Małopolski Urząd

Wojewódzki oraz Małopolski Urząd Marszałkowski. Celem akcji i konkursu było zwiększenie aktywności dyrektorów szkół podstawowych, lokalnych władz samorządowych, organów prowadzących szkoły i rodziców w zakresie wyposażenia uczniów w elementy odblaskowe i promowanie wszelkich inicjatyw ograniczających zagrożenia w ruchu drogowym. W realizacji licznych zadań w ramach akcji „Odblaskowa szkoła” naszą placówkę wsparli: komendant Komisariatu Policji w Tuchowie

podinspektor Tomasz Bień, Pan Grzegorz Wojtanowski – prezes Stowarzyszenia Bistuszowian i Uniszowian (organu prowadzącego szkołę) oraz Pan Zdzisław Dąbczyński - prezes firmy Wimed.

Na podstawie statystyk policyjnych można wskazać, że wielu tragicznych zdarzeń drogowych można by uniknąć, gdyby piesi byli bardziej widoczni. Prawo o ruchu drogowym stanowi, że każdy młody człowiek do 15 roku życia, poruszając się po drodze po zmierzchu i poza obszarem zabudowanym, jest zobowiązany do używania elementów odblaskowych w sposób widoczny dla innych uczestników ruchu. Należy więc pamiętać, że zła widoczność może przyczynić się do potrącenia pieszego, dlatego też wszyscy powinni mieć świadomość, że odblaski mogą nawet uratować ludzkie życie. W trosce o naszych wychowanków przeprowadziliśmy szereg działań prewencyjnych. Wszyscy nasi podopieczni zostali wyposażeni w kamizelki odblaskowe, które ufundowało Stowarzyszenie Bistuszowian i Uniszowian – organ prowadzący naszą szkołę, z inicjatywy pana Grzegorza Wojtanowskiego, prezesa stowarzyszenia. Wychowawcy zadbali o to, by każdy uczeń posiadał i nosił odblaski. Dyrektor szkoły, pani mgr Anna Piątek, kilkakrotnie pozyskiwała z firmy Wimed odpadowe materiały odblaskowe, z których uczniowie wykonali pomysłowe elementy, a później okleili nimi swoje plecaki, fragmenty

garderoby, obuwie, parasole i rowery. Rodzice w czasie zebrania ogólnego mogli zobaczyć niekonwencjonalny pokaz mody odblaskowej w wykonaniu czwartoklasistów.

W trosce o bezpieczeństwo na drodze w naszej miejscowości uczniowie klas IV-V udali się do pobliskich gospodarstw, gdzie po uzyskaniu zgody właścicieli naklejali odblaski na pojazdach zaprzęgowych i przyczepach ciągnikowych. Zorganizowaliśmy także spotkanie z policjantem, st. asp. Januszem Buratowskim, które składało się z części teoretycznej (pogadanka) i praktycznej (rowerowy tor przeszkód). Udało się nam także zaprosić do szkoły pracownika Ośrodka Szkolenia Kierowców LOK w Tuchowie, instruktora prawa jazdy - pana Henryka Kazka, który poprowadził dla uczniów pogadankę na temat bezpieczeństwa uczestniczenia w ruchu drogowym i konieczności noszenia kamizelek odblaskowych oraz elementów odblaskowych na odzieży, szczególnie w okresie jesienno-zimowym. Pan instruktor zaprezentował także uczniom w bardzo atrakcyjny sposób samochód do nauki jazdy. Przeprowadziliśmy

dwa ogólnoszkolne konkursy: plastyczny i wiedzy. W konkursie plastycznym pt. „Jestem widoczny, jestem bezpieczny” w kategorii klas I-III, I miejsce zajęła Karolina Wojtanowska (kl. III). Na poziomie klas starszych sukces odniósł Marcin Pindera (kl. IV). W zmaganiach z zadaniami w konkursie wiedzy najlepszą okazała się Daria Michoń – uczennica kl. V. Ponadto treści z zakresu bezpieczeństwa realizowane były także w formie zajęć dodatkowych. Poszczególne klasy wykonały tematyczne gazetki ścienne.

Mamy nadzieję, że konkretna i intensywna praca, jaką wspólnie włożyliśmy w realizację zaplanowanych zagadnień, w dużej mierze wzmocni czujność i ostrożność, podniesie stopień świadomości środowiska lokalnego, a tym samym wpłynie na poprawę poziomu bezpieczeństwa naszych uczniów na drodze.

Organizator akcji: dyr. szk. mgr Anna Piątek
Koordynator akcji: Renata Kuczek

„Odblaskowa” znaczy: bezpieczna

Szkoła Podstawowa przy Zespole Szkolno – Przed-szkolnym w Zalasowej przystąpiła do ogólnopolskiego konkursu pod hasłem Odblaskowa Szkoła organizowanego przez Komendę Wojewódzką Policji w Krakowie, Małopolskie Kuratorium Oświaty, Małopolską Wojewódzką Radę Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, Krajowe Centrum Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego.

Projekt zakładał różnorodne działania, których celem było podniesienie poziomu bezpieczeństwa dzieci w drodze do szkoły. Nastąpiło to poprzez zainteresowanie uczniów tematem bezpieczeństwa na drodze, uświadomienie im zagrożeń związanych z poruszaniem się po jezdniach i chodnikach, a także wyrabianie nawyków wpływających na poprawę ich bezpieczeństwa.

W realizację poszczególnych zadań zaangażowali się dyrektorzy szkoły, wychowawcy, nauczyciele różnych przedmiotów, opiekun świetlicy, pedagog szkolny, bibliotekarka.

Uczniowie wzięli udział w konkursie plastycznym i konkursie wiedzy, zajęciach pozalekcyjnych, związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego oraz imprezach promujących bezpieczne poruszanie się po drogach, np. spotkaniu z policjantem, opracowali również „Kodeks pieszego”.

Uczniowie szkoły podstawowej samodzielnie wykonali „odblaski”, przykleili je następnie na plecaki

i kurtki. Szkoła zakupiła także kamizelki odblaskowe, służące poprawie bezpieczeństwa maluchów w czasie klasowych spacerów.

Projekt jest realizowany przez jeden miesiąc - wrzesień, ale wierzymy, że pozytywne skutki tych działań będą odczuwalne przez długie lata.

Po napisaniu sprawozdania i przesłaniu do WRD KWP w Krakowie uczniowie niecierpliwie oczekiwali na wyniki, gdyż ich ogłoszenie odbędzie się 22.X.2010 r., a jest o co walczyć – I nagroda 20 tys. II-10 tys. III – 10 tys. i inne rzeczowe.

Irena Niedzielko

fot. archiwum szkoły

KULTURA OSOBISTA NASZĄ WIZYTÓWKĄ

„Czymże bez ciebie byłibyśmy nie tylko my, ale czymże bez ciebie byłoby ludzkie życie? Tyś pozakładała miasta, tyś rozproszonych ludzi powołała do życia społecznego, ty zespoliłaś ich między sobą najpierw przez wspólne osiedla, później przez małżeństwa, a raczej przez wspólnotę mowy i pisma. Tyś wynalazczynią praw, nauczycielką dobrych obyczajów i ładu.”

Cycon

Zjawisko kultury jest jednym z najbardziej istotnych czynników mających wpływ na powstanie i rozwój życia społecznego. Pierwotnie termin ten związany był z uprawą roli, bądź też hodowlą zwierząt i z przeistoczeniem pierwotnego stanu zjawisk przyrody w stan bardziej użyteczny. Pierwszy raz w nowym znaczeniu użył tego terminu Cycon. W dziele „Disputationes Tusculanae” używa on sformułowania *kultura animi*, co w dosłownym tłumaczeniu oznacza uprawę umysłu. Od tego czasu termin *kultura* wiązano z działaniami człowieka, które miały na celu doskonalenie, pielęgnowanie i kształcenie.

Człowiek jako jedyny spośród gatunków żyjących na ziemi potrafi wytworzyć kulturę. Z tego wynika, iż kultura nie jest przeciwieństwem natury ludzkiej, ale jej koniecznym rezultatem.

Kultura osobista to sposoby postępowania, postawy, poglądy, obejmuje ona także myśli i uczucia i idee. Na kulturę osobistą składa się wiele elementów m.in. sposób myślenia, inteligencja i wrażliwość emocjonalna, zrozumienie, tolerancja.

„Jakim Cię widza, takim Cię piszą” – to przysłowie najtrafniej pasuje do kultury osobistej. Pierwszymi jej nauczycielami są rodzice. To oni są pierwszym przykładem zachowań, postępowania. Dzieci patrząc utrwala

w swoich umysłach, uczą się i naśladują. Następnie szkoła uczy i wychowuje, uczy życia w poszanowaniu wszystkiego co piękne i godne uczestnictwa w życiu społecznym, ale przede wszystkim to sam człowiek tworzy kulturę, potrzebuje jej i dzięki niej sam się tworzy. W niej właśnie człowiek wyraża siebie dla innych.

Żyjemy wśród ludzi, a każdy z nas posiada własną kulturę osobistą. Człowiek kulturalny to taki, który wie jak się zachować, by nie sprawić przykrości innym, chociażby różnili się od niego w wieloraki sposób. Najważniejszym jej przejawem jest szacunek dla drugiego człowieka. Ważna jest również uprzejmość do ludzi, ponieważ ona pomaga nam zachować pozytywne kontakty z innymi. Kultura osobista obowiązuje zawsze i wszędzie, i wobec każdego człowieka, niezależnie od poziomu majątności i sytuacji zawodowej. Człowiek kulturalny jest uprzejmy tak samo wobec dyrektora, rektora, urzędnika, woźnego, sprzątaczkę czy mechanika. Sam uśmiech wytwarza dobrą atmosferę, łagodzi nieporozumienia, zachęca do rozmowy. Często uprzejma prośba, czy polecenie będzie milej przyjęte i wykonane z ochotą niż oschłe polecenie. Grzeczność u spotykanych w życiu codziennym ludzi sprawia nam przyjemność i poprawia nastrój.

Współczesny świat stwarza wiele trudnych sytuacji i problemów, ludzie posiadają odmienne charaktery, a niektórych cech po prostu nie możemy znieść. W takiej sytuacji jest trudno zapanować nad emocjami, wynikiem czego zdarza się, że wybuchamy. Ważne jest w takiej sytuacji, by umieć pohamować się, a jeżeli się to nie udaje, umieć przeprosić. W pędzącym i zestresowanym świecie ważnym dla człowieka jest opanowanie emocjonalne i współpraca. Panowanie nad emocjami jest trudne do wypracowania, ale jest ważną cechą współczesnego człowieka. Warto też pamiętać o poczuciu humoru w stosownej sytuacji, dzięki któremu można rozweselić i poprawić samopoczucie innych ludzi.

Człowiek o wysokiej kulturze osobistej ukierunkowuje swój sposób myślenia ku sytuacji życiowej w jakiej się obecnie znajduje, lub jaką znajduje się już w jego najbliższych planach. Potrafi on skupić się na temacie i unika rozpatrywania tematów zbędnych w danej chwili. Z takim człowiekiem jest miło i dobrze współpracować a także rozmawiać.

Człowiek o wysokiej kulturze osobistej łatwo znajduje przyjaciół i zjednuje sobie sympatię innych ludzi, jest ogólnie lubianą osobą.

Ważnym czynnikiem kultury osobistej jest język, jakiego używamy w kontaktach z innymi, taktowne zachowanie wobec innych, okazywanie szacunku i zainteresowania, gotowość niesienia pomocy.

Dbałość o zdrowie i higienę osobistą to czynniki

zewnątrzne, ale równie ważne jak cechy osobowościowe, ponieważ właściwa higiena i zdrowie zapewnia łatwość w kontaktach z ludźmi, bo trudno jest nawiązać kontakt z osobą, która zaniedbując higienę osobistą, nieprzyjemnie pachnie. Ważny jest także wygląd zewnętrzny; człowiek elegancki i zadbany jest dobrze postrzegany przez innych, jego wygląd mówi o dokładności, natomiast osoba niechlujna, zaniedbana odbierana jest negatywnie jako niedokładna lub leniwa.

Każdy z nas powinien starać się udoskonalać, pracować nad swoimi wadami i próbować je wyeliminować, natomiast rozbudowywać to, co dobre.

Obraz człowieka o wysokiej kulturze osobistej to chodzący ideał, jeszcze taki nie istniał, bo gdybyśmy

tacy byli, to świat byłby piękny i cudowny. Nikt z nas nie jest ideałem, ale zawsze można starać się podwyższyć swój poziom. Nikt nie może nas pozbawić naszej kultury osobistej. Bo gdy stanie się tak, że utracimy dobra materialne: pracę, stanowisko, samochód itp. To ona pozostaje! Kultura tworzy osobę, określa ją. Wyobraźmy sobie, że na świecie żyją tylko ludzie o bardzo wysokiej kulturze osobistej, i co wtedy: ziemia jest piękna, bez chamstwa, przemocy, wykorzystywania człowieka, poniżania go, nie ma wojen i agresji, a wszyscy lubimy się i szanujemy. Takie marzenia ma chyba każdy człowiek, jest pewno bardzo idealistyczne, ale czy nie w naturze ludzkiej jest dążyć do ideału.

Jadwiga Skowron

Czytelnicy piszą! Refleksje i przemyślenia!

Zwierzę też człowiek

Mówię to w tym sensie, że zwierzęta podobnie jak ludzie odczuwają ból, smutek i wszelkie cierpienia właściwe ludziom, z tą różnicą, że nie mogą ich wyartykułować, pożalić się lub poskarżyć.

Minioną niedzielę TVP ogłosiła dniem walki z cierpieniem zwierząt. I nie jest to jakiś chwyt komercyjny tylko rzeczywista potrzeba nagłaśniania bolesnego problemu istniejącego od tysięcy lat.

Podzielać zdanie tych humanistów, którzy głoszą, iż człowiek jest z natury dobry, a jeżeli źle czyni to z niewiedzy. I jest w tym dużo prawdy, bo historia dowodzi, że ciemnota służy okrucieństwu. Odnosnie zwierząt człowiek miał przeświadczenie o prawie ich przedmiotowego traktowania jak martwe przedmioty, a formy wykorzystywania zwierząt przybierały często znamiona okrucieństwa. Tego okrucieństwa nie brak jest po dzień dzisiejszy.

Pamiętam z dzieciństwa, jak na wsi złe traktowanie człowieka było porównywane do zwierzęcia, że ktoś postąpił z człowiekiem jak ze zwierzęciem i to wzbudzało sprzeciw, natomiast takie złe traktowanie zwierzęcia było czymś normalnym, bo to był przecież „god” i nie zastanawiano się nad tym, co ten „god” czuje.

Człowiek jest najwyższym rozwiniętym bytorem na ziemi i jest drapieżnikiem. Więc żeby żyć, musi zabijać. Hoduje i zabija zwierzęta bądź na nie poluje, co budzi sprzeciw skrajnych organizacji. W tej materii pięknie wypowiedział się prof. T. Kotarbiński pisząc: „człowiek żeby żyć musi zabijać i niech nie robi sobie z tego skrupułów, ale niech to czyni tak, by nie zadawać zbędnych cierpień”. Podejście do problemu racjonalne i etyczne, i tego się trzymajmy tak przy zabijaniu, jak i przy hodowli. Miejmy także świadomość, że zwierzęta są naszymi mniejszymi braćmi, i że przez ich wykorzystywanie ludzkość się rozwijała. Człowiek w stosunku do zwierząt powinien się wyzbyć swej pychy, bo od zwierząt dzieli go bardzo niewiele. Genetycy dowiedli, że kod genetyczny człowieka różni się od genów szympansa tylko w jednym procencie. Ba, co gorsze wybitni humaniści jak ks. prof. M. Bocheński czy S. Lem definiowali człowieka, jako

szczególnie okrutne i barbarzyńskie zwierzę. I trudno im zaprzeczyć widząc, co robią ludzie zwierzętom i samym sobie.

TVP w swym programie poświęcała dużo uwagi psom na uwięzi i bardzo słusznie, bo jest to powszechna praktyka trzymania psów w obejściach gospodarskich bez świadomości, iż jest to dla zwierzęcia męczarnia. Kto ma wątpliwość niech w miejsce psa przywiąże siebie, a wtedy zrozumie całe okrucieństwo wobec tego zwierzęcia.

Dziwi mnie, iż księża w tej sprawie milczą. Mało aktywni są też stróże prawa, mimo iż prawo karne obejmuje swą ochroną zwierzęta. Apeluję do wszystkich, by reagowali na wszystkie przejawy złego traktowania zwierząt.

Stanisław Januś

„W Paśmie Brzanki”
Czasopismo wydane dla mieszkańców: Ryglie, Uniszowej, Bistuszowej, Zalasowej, Woli Lubeckiej, Lubczy, Kowalowej, Jonin.
Wydawca: Urząd Miejski - Ośrodek Kultury w Rygliech
Redaguje zespół oraz czytelnicy.
Adres redakcji: Ośrodek Kultury, ul. Księdza Jakuba Wyrwy 2,
33-160 Ryglie, woj. małopolskie
Tel. (014) 654-10-83, Fax (014) 654-10-83
e-mail: ok.ryglie@op.pl
Nakład 300 egz.
Skład komputerowy i druk: Mała Poligrafia Redemptorystów
w Tuchowie.
Skład zamknięto: LISTOPAD 2010 r.
Materiały do publikacji w kolejnych numerach są przyjmowane do każdego
20-go dnia miesiąca poprzedzającego następne wydanie.
Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiustacji, a także opatrywanie ich własnymi
tytułami. Redakcja nie zwraca nie zamówionych materiałów
i nie odpowiada za treść ogłoszeń.
Opinie wyrażone na łamach „Informatora Ryglieckiego”
są poglądami autorów.
Czasopismo zrzeszone w „Polskim Stowarzyszeniu Prasy Lokalnej”.

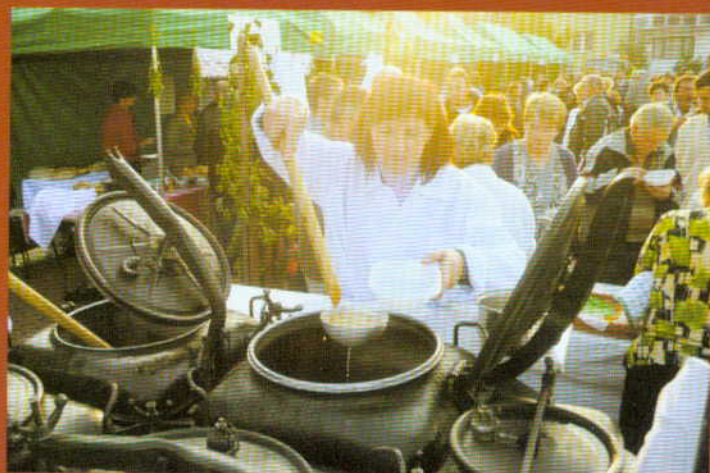
PRZEKAZANIE NOWEGO SAMOCHODU DLA OSP RYGLICE

Maskotki, lalki, figurki z Ameryki, Meksyku - wystawa w Ośrodku Kultury w Ryglicach
kolekcja państwa Marii i Zbigniewa Strok

IV Festiwal Kultury Pogórzeńskiej - Ryglice 2010

Fot. D.Skruch, P. Krzywon